

[Socialministeren.]

den 20. Januar 1928, og som jo er temmelig før. I det Forslag, der er fremsat fra socialdemokratisk Side, var der foreslaaet visse bestemte faste Regler for Udbetalingen af denne Krisehjælp. Men hvordan stillede Venstre sig overfor dette Forslag?

I sine vidtloftige Undersøgelser af Forhistorien paa dette Omraade synes det ærede Medlem Hr. Krag ikke at være naaet til denne Betænkning, han synes altsaa at have overset, hvorledes Venstre stillede sig i 1928. Dette kan formentlig ikke skyldes, at det ærede Medlem Hr. Krag undtagelsesvis ikke var Medlem af nævnte Udvalg, hvad han jo ikke var, alene fordi han var Minister, thi man tør ikke gaa ud fra, at den daværende Indenrigsminister af den Grund ikke, naar han var Minister, havde Føling med sine egne Partifæller i Udvalget.

Men Venstre i dette Udvalg skriver i den Betænkning, jeg nævnte:

„Et andet Mindretal“

— det samlede Venstre —

„er af den Opfattelse, at det vilde være urigtigt nu at fravige det Princip, som er Grundlaget for Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927.“

Og lidt senere følger de til:

„Hvad derudover skal til, maa ydes efter de samme Love og de samme Principper, hvorefter man hjælper andre Samfundsborgere, der er kommet i Trang.“

Altsaa, hvis de arbejdsløse ikke kan klare sig med den Hjælp, der ydes i Henhold til gældende Arbejdsløshedslove, maa de ligesom andre Samfundsborgere, der er kommet i Trang, henvises til de gældende Love om Forsørgelse. Det var Venstres Standpunkt overfor de socialdemokratiske Forslag om faste Regler for de arbejdsløse. Og lidt længere nede paa Siden tilføjes yderligere: Det er

„Mindretallets Opfattelse, at Kommunalbestyrelserne fremdeles, som hidtil, har de bedste Forudsætninger for at administrere de Lovregler, som i denne Forbindelse kan bringes til Anvendelse.“

Jeg husker endnu, hvor glad jeg var den Dag, da jeg endelig fandt ud af, hvad Venstre vilde være med til, naar der skulde være Tale om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, og hvor nedslaaet jeg blev ved at se Betænkningen, hvor det ærede Medlem Hr. Krag

paa det voldsomste argumenterer mod den Betragtning, Venstre har gjort gældende overfor de socialdemokratiske Forslag i 1928, idet der nu i Venstres Mindretalsbetænkning staar, at man her vil erstatte de lovbundne Regler om Hjælpens Størrelse, Udbetaling og Kontrol af fri Bestemmelsesret for de enkelte Kommuner, hvoraf let vil følge saa forskelligartet Tilrettelægning i disse o. s. v. — Hvorfor var det samme ikke Tilfældet i 1928?

Med Hensyn til denne rent midlertidige Ordning er jeg gaaet den Vej, som Venstre i Modsætning til Socialdemokratiet, men i delvis Tilslutning til det radikale Ændringsforslag, vistnok af Januar 1928, gik, at sige: Hvis vi rent midlertidig skal have en Ordning, maa vi i al Almindelighed gaa den Vej at hjælpe disse Samfundsborgere paa samme Vis som andre, dog med den Forskel, at der her, da det drejer sig om fortsat Hjælp til Arbejdsløshedskassemedlemmer, altsaa om den Hjælp, som Kommunerne skal yde, ydes efter visse bestemte Regler, udarbejdede af den enkelte Kommune selv, og i Forhold til den Hjælp, det offentlige har ydet disse Medlemmer, der selv har sikret sig gennem Arbejdsløshedskasserne.

Det er Begrundelsen for, at jeg er gaaet den Vej. Det ser ud, som om det er nødvendigt, naar man vil lovgive paa disse Omraader, fremtidig forud at indhente Oppositionens, i hvert Fald Venstres, Meddelelse om, hvilken af de talrige Veje, de tidligere er gaaet, de ønsker betraadt i det givne Tilfælde.

Som det tredje Argument nævner Venstremindretallet i Betænkningen, at da Arbejdsløshedsfonden skal refundere Kommunerne $\frac{2}{3}$ af disse Udgifter, bør Arbejdsdirektoratet have Adgang og Pligt til at kontrolere. I en saadan manglende Adgang ser Venstre en væsentlig Mangel. Jeg har dertil at syare for det første, at der ikke er nogen særlig Grund til at etablere nogen videregaaende Kontrol, naar man har Tillid til, hvad Venstre altsaa har haft før, at Kommunerne vil vide at fastsætte de Regler, der i det enkelte Tilfælde er rimelige, og for det andet, at den Kontrol, der herud over skal føres, vil blive tilrettelagt gennem den Bestemmelse i § 2, andet Stykke, som den ærede Ordfører Hr. Krag selv var opmærksom paa.